

ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΟΚΕΤΟΝ

Ἰὺπό

Λ. ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἐκτάκτου Καθηγητοῦ

Διευθυντοῦ Α' Μαιευτικῆς Κλινικῆς
Μαιευτηρίου «Μαρία Ἡλιάδη»

Αἱμορραγίαι ἐκ τῆς μήτρας, μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ τοκετοῦ, ὀφείλονται συνήθως εἴτε εἰς χαμηλὴν πρόσφυσιν τοῦ πλακοῦντος εἴτε εἰς πρόωρον ἀποκόλλησιν τοῦ ἐγκτεστημένου εἰς τὴν κανονικὴν του θέσιν πλακοῦντος.

Σπανιώτερα, ἀξιόλογος κάπως αἰμόρροια δυνατὸν νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ διαστελλόμενον μητρικὸν στόμιον, ἐὰν τύχη καὶ ραγῆ κάποιο μεγαλύτερο ἀρτηρίδιο ἢ φλεβικὸν κίρσοι τοῦ τραχήλου.

Πολὺ δὲ σπανιώτερα ἐπιπλοκὴ, πού συνοδεύεται ἀπὸ μέτρια αἱμορραγία κατὰ τὸν τοκετὸν, εἶναι ἡ περίπτωσις μιᾶς ὑμενώδους ἐμφύσεως τῆς ὀμφαλίδος, ἐὰν τύχη καὶ συμπεριληφθῆ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ρήξεως τῶν ὑμένων κάποιοι κλάδοι τῆς ὀμφαλικῆς φλεβός.

Ἡ διάγνωσις τῆς ὑμενώδους ἐμφύσεως τῆς ὀμφαλίδος γενικῶς δὲν παρουσιάζει μεγάλην δυσχέριαν. Ὅταν δηλαδὴ ἐπὶ ὀμαλῶς ἐξελισσομένου τοκετοῦ, χωρὶς αἱμορραγίαν, παρατηρηθῆ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ρήξεως τοῦ θυλακίου αἰμόρροια, ἡ ὁποία συνεχίζεται καὶ μετὰ τὴν ἐκροὴν τοῦ ἐναμνίου ὑγροῦ, καὶ ἐνῶ εἶναι μικρᾶς ποσότητος, ἔχει αὕτη ἄμεσον ἀντίκτυπον εἰς τὴν ἐμβρυϊκὴ κυκλοφορία, με ἀποτέλεσμα νὰ παρατηρηθῆ ἀρρυθμία τῶν ἐμβρυϊκῶν παλμῶν, πού γρήγορα καταλήγει στὴν ἐξαφάνισι αὐτῶν, με συνέπειαν τὸν ἐνδομήτριον θάνατο τοῦ ἐμβρύου, πάντα ταῦτα μόνον ἢ ρῆξις τῶν ἀγγείων δικαιολογεῖ.

Ἡ διαφορικὴ διάγνωσις με τὸν προδρο-

μικὸ πλακοῦντα ἢ τὴν πρόωρον ἀποκόλλησιν αὐτοῦ εἶναι συνήθως εὐχερῆς.

Ἐπὶ προδρομικοῦ πλακοῦντος προϋπάρχουν καὶ ἄλλαι αἱμορραγίαι πρὸ τῆς ρήξεως τοῦ θυλακίου, ἐπὶ δὲ τῆς πρόωρου ἀποκόλλεως, με τὴν ὁποίαν ὁμοιάζει καὶ περισσότερο, συνυπάρχουν ἢ χαρακτηριστικὴ σύσπασις τῆς μήτρας καὶ ἡ γενικὴ κατὰπτωσις τῆς γυναίκος.

Ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ παρατηρήσωμεν ἐσχάτως περίπτωσιν ὑμενώδους ἐμφύσεως τῆς ὀμφαλίδος με ρῆξιν ἀγγείου, τὴν περιγράφωμεν κατωτέρω δι' ὀλίγων: Ἐπρόκειτο περὶ ἀσθενοῦς πρωτοτόκου, ἡλικίας 28 ἐτῶν, ἡ ὁποία εἰσῆλθε πρὸς τοκετὸν εἰς τὴν Α' Κλινικὴν τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1959 με ρῆξιν θυλακίου, ἄνευ ὠδίνων καὶ διαστολῆς, καὶ κεφαλὴν τείνουσαν πρὸς ἐμπέδωσιν. Ἡ ἐπίτοκος ὑπεβλήθη εἰς τὴν συνήθη παρ' ἡμῖν ὠδινοποιητικὴν ἀγωγὴν, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς φωτολούτρων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐνέσεων σπαρτείνης, ἄνευ ὁμως ἀποτελέσματος, δι' ὃ καὶ περὶ τὴν 10ην ὥραν π.μ. τῆς ἐπομένης ἐφηρηόσθη ἐνδοφλέβιος ὄρρος με 30/100 ὠκυτοκίνην.

Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὄρρου, ἤρχισαν ἀσθενεῖς ὠδίνες, καὶ περὶ ὥραν 11ην π.μ. παρατηρήθη αἰμόρροια ἐκ τοῦ κόλπου μετρίας ποσότητος. Ἡ διαστολὴ τοῦ μητρικοῦ στομίου ἦτο περίπου δραχμῆς.

Με τὴν ἐξοδον τοῦ αἵματος ἐπιστοπήθη ἀρρυθμία τῶν καρδιακῶν παλμῶν καὶ κάποια τονικότης τῆς μήτρας. Τὰ συμπτώματα αὐτὰ ἐθεωρήθησαν ὑποπτα διὰ πρό-

ωρον ἀποκόλλησιν τοῦ πλακοῦντος καὶ ἡ ἐπίτοκος ἐτέθη ὑπὸ αὐστηρὰν παρατήρησιν καὶ ἐχορηγήθη ὀξυγόνον.

Οἱ παλμοὶ ἐβελτιώθησαν καὶ κατέστησαν ρυθμικοί. Αἱ ὠδίνες ἐξηκολούθησαν ἀσθενεῖς καὶ ἡ πρόοδος τῆς διαστολῆς ἤτολιαν βραδεῖα.

Περὶ ὥραν 14.30', νέα αἰμόρροια μεγαλύτερας ποσότητος ἐνεφανίσθη καὶ ἐντονωτέρα ἀρρυθμία τῶν καρδιακῶν παλμῶν, ὁπότε, μετὰ τὴν ἐνδειξιν προώρου ἀποκολλήσεως τοῦ πλακοῦντος, ἐκτελεῖται ἡ Καισαρική τομὴ καὶ ἐξάγεται ἔμβρυον ζῶν, ἀρτιμελές, βάρους 3.750 γραμμαρίων.

Ἐπισκοπήσαντες ἀκολούθως τὸν πλακοῦντα, ἐπειδὴ δὲν ἐπιστοποιήθη οὔτε πρόωρος ἀποκόλλησις αὐτοῦ οὔτε προδρομικὸς

τοιούτος, ἀνεκαλύψαμεν ὅτι πρόκειται περὶ ὑμενικῆς ἐμφύσεως τῆς ὀμφαλίδος, καὶ ὅτι εἶχε συμπεριληφθῆ σημαντικὸς κλάδος τῆς ὀμφαλικῆς φλεβὸς εἰς τὸ σημεῖον τῆς ρήξεως τοῦ θυλακίου. Ἡ ἐκ τοῦ ἀγγείου τούτου αἰμορραγία, ἐν τούτοις, φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο τόση ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὸν ἐνδομήτριον θάνατον τοῦ ἐμβρύου.

Τὸ περίεργον τῆς περιπτώσεως ἐγκριεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ αἰμόρροια δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς ρήξεως τῶν ὑμένων, ἀλλὰ πολὺ βραδύτερον, δηλ. μετὰ τὴν ἔναρξιν μερικῶν ὠδίνων. Φαίνεται, συνεπῶς, ὅτι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ὠδίνων καὶ τὴν κάθοδον τῆς κεφαλῆς ἐπεξετάθη ἡ ἀρχικὴ ρήξις τῶν ὑμένων καὶ συμπεριέλαβε ἐν ἀγγεῖον τοῦ λάρου ἐντὸς αὐτῆς.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν Πληθαίνουν Σύνεχῳ τὰ Ἐξώγαμα Τέκνα

Λονδῖνον.—Ἐὰν συνεχισθῇ ὁ σημερινὸς ρυθμὸς γεννήσεων ἐξωγάμων παιδιῶν, πολὺ συντόμως ὁ ἀριθμὸς τῶν νόθων τὰ ὅποια θὰ φοιτοῦν εἰς τὰ σχολεῖα θὰ φθάσῃ τὸ ἡμισυ ἑκατομμύριον. Μετὰ τὸν πόλεμον, αἱ γεννήσεις ἐξωγάμων παιδιῶν ἠυξήθησαν κατὰ 25% ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν προπολεμικὴν περίοδον, ἥδη δὲ γεννῶνται εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεττανίαν 38.000 νόθα κατ' ἔτος. Εἰς πόλους ἀραγε λόγους ὀφείλεται ἡ ἀξιοθρήνητος αὐτῆ κατὰστασις; Μία ἔκθεσις συνταχθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐδικῶν Ρόυ Μπράνσμιτ καὶ Ράσελ Ἐλλιοτ τὴν ἀποδίδει εἰς τρεῖς κύριους λόγους:

Πρῶτον, εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ υἱοθέτησις ἐνὸς ἐξωγάμου παιδιοῦ εἶναι σήμερον εὐκολωτάτη. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀνυπανδροὶ νέαι αἱ ὁποῖαι ζοῦν μακρὰν ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν ἡμποροῦν νὰ ἀποκτήσουν τέκνον χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν οἱ γονεῖς τῶν.

Ἁ δεύτερος λόγος εἶναι ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν κοριτσιῶν δὲν προσφεύγουν εἰς ἀπειλὴν «χρησεως τῆς κουμπούρας». Οἱ γονεῖς τῶν κοριτσιῶν πού «παρεσύρθησαν» δὲν ζητοῦν πλέον ἐπιμόνας ἀπὸ τοὺς νέους πού τὰς κατέστησαν ἐγκύους νὰ τὰς νυμφευθοῦν.

Καὶ ὁ τρίτος λόγος εἶναι, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα εἰκοσι ἔτη, ἡ κοινωνία «ἐμαλάκωσε» τόσον πολὺ ὥστε ἡ νέα ἡ ὁποία ἀποκτὰ ἓνα ἐξώγαμον τέκνον, καθὼς καὶ τὸ ἴδιον τὸ νόθον, δὲν περιβάλλονται πλέον μετὰ τὴν περιφρόνησιν πού τοὺς περιέβαλλον ἄλλοτε.

Αἱ στατιστικαί, ἐξ ἄλλου, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ κοινωνία ἔχει γίνει πολὺ περισσότερον ἀνεκτικὴ ἔναντι τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι «ζοῦν ἐν ἁμαρτίᾳ».

Σήμερον περισσότεραι ἀπὸ τὸ ἐν τρίτον τῶν ἀγάμων μητέρων συζοῦν μετὰ ἀνδρας, οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι πιθανῶς οἱ πατέρες τῶν τέκνων τῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αὐξάνεται συνεχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν τὰ ὅποια ἐπισήμως εἶναι ἐξώγαμα, παρ' ὅτι οἱ γονεῖς τῶν ζοῦν ὡς σύζυγοι. Σήμερον τὸ νὰ ἔχη μία γυναῖκα τέκνον δὲν ἀποτελεῖ, ὅπως ἄλλοτε, ἐμπόδιον εἰς τὸν γάμον τῆς. Ἡ ἔκθεσις ἀποκαλύπτει ὅτι ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ἐξωγάμου τέκνου τῶν, 40% τῶν ἀγάμων αὐτῶν μητέρων ὑπανδρεύθησαν—καὶ ἀπὸ αὐτὰς μόνον αἱ ἡμίσεις μετὰ τοὺς πατέρας τῶν τέκνων τῶν.

Αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς ἀγάμους μητέρας εὐρίσκονται εἰς τὰς πτωχοτέρας περιοχὰς τῆς χώρας, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι αἱ πλεῖστοι ἀπὸ αὐτὰς θὰ εἶναι κάτοικοι τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν πόλεων. Οἱ ἐρευνηταὶ δὲν δύνανται ὁμῶς νὰ ἐξηγήσουν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγάμων μητέρων ποικίλλει τόσον πολὺ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Ὅπως εἶναι εὐνόητον, αἱ περισσότεραι ἀγάμοι μητέρες εἶναι κάτω τῶν 20 ἐτῶν. Ἐπὶ 1.000 ἐξωγάμων παιδιῶν, τὰ 173 γεννῶνται ἀπὸ γυναῖκας τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Ἀλλὰ μόνον τὸ ἡμισυ ἐκ τῶν ἐξωγάμων αὐτῶν παιδιῶν εἶναι τὰ πρῶτα τέκνα τῶν μητέρων τῶν. Ἐξ αὐτοῦ προκύπτει ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰς ἀγάμους γυναῖκας ἔχουν περισσότερα τοῦ ἐνὸς τέκνα καὶ ὅτι πολλὰ ἐξώγαμα τέκνα ἔχουν γεννηθῆ ἀπὸ γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἢ εἶναι ἀκόμη ἐγγαμοί. Ἐν τέλει, ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει ὅτι τὸ ἐξώγαμον παιδί ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι εἰς μειονεκτικὴν θέσιν, ἀλλὰ πάντως πολὺ καλυτέραν ἐν σχέσει μετὰ τὸ παρελθόν.